Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2022. január 46. évfolyam, 462. szám

GONDOLATOK AZ ÚJ ESZTENDŐ KÜSZÖBÉN

Szilveszterkor különös érzés kerít hatalmába. Egyrészt hangsúlyosan jelenik meg az elmúlás gondolata, másrészt pedig az elmúlás tényén átragyog az újrakezdés lehetősége és mosolya. Ilyen értelemben a szilveszteri hangulat összetett érzés, különösen a hívő ember számára, számomra. Köszönet, hála, remény, számadás, tervezgetés, megannyi érzés kerít hatalmába. Komolyság és vidámság, öröm és bánat találkozója ez.

Pilinszky János születésének századik évfordulóját ünnepeltük a magunk mögött hagyott esztendőben. Szilveszteri „tizenkettő” írása páratlan módon ragadja meg a lényeget. Hadd ajánljam az új esztendő küszöbén ezeket a gondolatokat minden kedves olvasónak:

„Az egyetlen ünnepünk, mely túlmutatva önmagán az egész esztendőt felidézi bennünk. Szilveszterre azt is mondhatnánk, hogy magának az Időnek ünnepe, magának a titokzatos földi Időnek a megszentelése. Épp ezért sokszor az az érzésem, hogy rosszul ünnepeljük. Tulajdonképpen csendben, szinte hallgatózva kellene fogadnunk, mint valaki a hóesés kezdetét lesi, vagy a csillagok neszére figyel, vagy mint a gazda, ki az éjszaka csendjéből a vetés növését szeretné kihallgatni.

A Szilveszter mégis a féktelen, a karneváli öröm órája lett, s mintha emögött az öröm mögött még ma is valamiféle pogány szív dobogna. Nem csoda aztán, ha újév napja sokak számára a kijózanodás szürke szomorúságával egyenlő.

Pedig gyönyörű alkalom az igaz derű s tegyük hozzá: a földi öröm számára. Mert valóban az: „földönjáró” ünnep, s ezt a „földi mosolyt” nem is szabad megtagadnunk tőle.

Tizenkét óra van. Az éjszakában most fejezte be körforgását a Föld, s most kezd egy újabb égi kör írásába. Fejünk fölött, mint forgó kristálygömb, a csilla-

folyt. 8. old.

ÚJ LEHETŐSÉGEK KÜSZÖBÉN

Minden újév kezdetén szeretjük átgondolni életünk lényegét és reményteljesen tekintünk az előttünk álló hónapokra, mint egy új lehetőségre a személyes fejlődésünkhöz. Fizikai és lelki értelemben való előrelépésünkhöz. Minden évben előttünk áll a kihívás, hogy lényeges dolgokkal töltsük meg az életünket és képességeink szerint a lehető leghasznosabban töltsük napjainkat.

A lényegi dolgok megéléséről rögtön egy történet jut eszembe két kisfiúról, Carlról és Philipről. Egy napon, amikor a két kisfiú játszott egy Angyal jelent meg előttük és átadott nekik egy-egy újévi ajándékot. A csomagban a fiúk két könyvet találtak, amelyeknek a lapjai tiszták és fehérek voltak. A következő évben az Angyal ismét eljött, és ismét két könyvet hozott fehér lapokkal, azonban az előző évi könyveket visszakérte.

Philip kérlelte a jóságos Angyalt, hadd tartsa magánál még egy kicsit, hiszen még alig nézegette és még rajzolni is szeretne belé. Carl azért sopánkodott, hogy minden nap csak egy oldalra rajzolhatott és soha nem tudta kinyitni kétszer ugyanarra az oldalra. Az Angyal megengedte nekik, hogy mégegszer, utojára felüssék a könyveket. A két kisfiú csak ámuldozott, amikor meglátta, hogy minden oldalon van valami. Az egyiken szépséges rajzok, a másikon csúnya pacák és firkák, megint másik oldalon arany és ezüst diszítések.

A csodálkozásukra válaszolva a jóságos Angyal elmagyarázta, hogy a virágok akkor kerültek oda, amikor elosztották játékaikat olyan gyerekekkel, akiknek nem volt. A szép diszítések

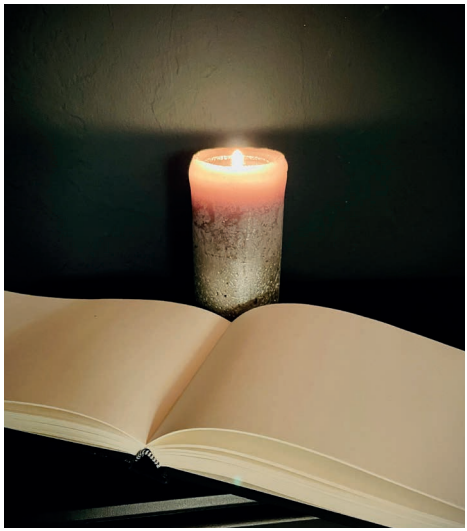

Fotó: Pap Lóránt-Attila

pedig akkor, amikor veszekedés helyett aranyosak voltak. A paca pedig egy olyan napról van, amikor nem mondtak igazat. Carl és Philip azt kívánta, hogy bárcsak visszakaphatnák könyveiket és újrarajzolhatnák. Az Angyal azt válaszolta nekik, hogy az sajnos lehetetlen, mert az erre szánt idő lejárt, de mindketten kapnak új könyveket és talán azokat sikerül még szebbre festeni, mint az előzőeket. Azzal magukra hagyta a fiúkat az új könyveikkel, nyitva az első oldalon.

A történetet olvasva az jutott eszembe, hogy az újrakezdés lehetősége milyen nagy áldás lehet bárki számára. Lehetőség a „tiszta lappal" induláshoz, a testi-lelki fejlődéshez. Ha fontolóra vesszük az ismeretlen szerző szavait, miszerint: „Élj egyszerűen, szeress nagyvonalúan, törődj őszintén, beszélj kedvesen, a többit hagyd Istenre", akkor az idei év csakis gyarapodást tartogat számunkra.

Pap Melinda

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

2022. január 1-jén, Stuttgartban, **11.30 órakor** lesz szentmise! Isten áldásával, Szűz Mária istenanyaságának ünnepén, a béke világnapján, örömmel és reménnyel a szívünkben indulunk el az új Esztendőben.

Pénteki napokon 18.00 órakor szentmise, előtte rózsafüzért imádkozunk. A híveket január 7-én, 14-én, 21-én és 28-án várjuk.

Január 7-én a szentmise után imakör, január 21-én Bibliakör. Számítunk rátok!

Január 2-án gyermek-mise az altemplomban a jelen előírásokat megtartva.

*

Ulmi programjaink

Csütörtöki napokon, azaz **január 13-án és 27-én 18.00 órakor Ulmi délután**, szentmise előtt rózsafüzért imádkozunk. Szentmise keretében Beszélgetések a Katekizmusról.

Január 9-én, vasárnap, **15.00 órakor** ökumenikus istentisztelet.

*

Weingarteni programjaink

Szerdai napokon, azaz **január 12-én és 26-án Weingarteni délután** a 14 Nothelfer Kapelle-ben. **18.00 órakor szentmise**, előtte rózsafüzért imádkozunk. Szentmise keretében Beszélgetések a Katekizmusról.

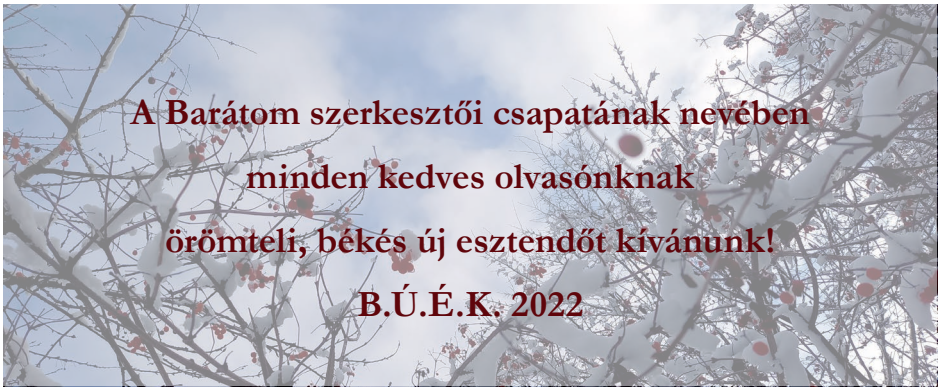

A hónap szentje

REMETE SZENT ANTAL

Antal Egyiptomban született 251-ben. 20 évesen elvesztette szüleit. Egy bibliai részlet oly mélyen megszólította, hogy mindenét eladta, majd kivonult a közéletből. Előbb a falu határában kezdett Istennek tetsző életet élni, majd a sivatagban. Abban a korban ez egyáltalán nem volt szokatlan. A császári kegyetlenkedések elől a városokból, falvakból elmenekültek az emberek. Egyesek magányos aszkéta módjára kezdtek élni, míg mások az evangéliumi őskeresztények módjára önmegtartóztató szeretetközösségekbe rendeződtek. Mindkét életforma sajátossága a lemondás. Az ima, a böjtölés kulcsfontosságú eszköze az istenszeretet és az alázat erényének kimunkálásához. Antal mintegy 90 évig élt a sivatagban, dolgozva, imádkozva, örökös párbeszédben Istennel. Élete állandó harc volt a démonokkal, a sátánnal. Özönlöttek hozzá az emberek lelki vezetésért. Arcvonásain az isteni bölcsesség rajzolódott ki. Közelében mindenütt remeteségek keletkeztek, és ő lett az első szerzetesek atyja a sivatagban.

Számomra a sivatag azt a belső világot jelenti, ahol Isten a szemembe néz, vagy csak nézne! Ott állok én a rossz szokásaimmal, bűneimmel, sértettségemmel stb. Ezek az én saját démonjaim. Ezek akadályoznak abban, hogy úgy szeressek, ahogy Isten kéri. Nem méricskélve!

Mit ér ebben a pillanatban az én igazam? Vagy féligazságom? Lehet, hogy Isten előtt - aki nem korlátozott látású - ez a teljes hazugság kategóriája? A sivatagi atyák tanítása szerint az erényesség mértéke abban mutatkozik meg, hogy a megaláztatásokat hogyan viseli az ember. Az alázat az egyetlen, amivel a gonosz nem

bír. Szabadulni rabságából csakis megtéréssel és Isten irgalmas szeretetével lehet. Mikor Istenre bízzuk, hogy Ő kamatoztassa a kapott képességeinket, testi-szellemi adottságainkat, biztosak lehetünk benne, hogy a kapott sebeinket is felhasználhatjuk. Ezeken keresztül fogja az Ùr a mi arcunkon is az isteni vonásokat megmutatni.

Antal ilyen volt. Azért lett naggyá és szentté. Akár példaképünk is lehetne ez az ősz, csuklyás aggastyán, akit T alakú bottal, ördögöt űző kis haranggal, gyakran démonokkal ábrázolnak. 356-ban halt meg, 105 éves korában. Testét Franciaországban Arles-ban őrzik. Emléknapja január 17.

„Istenünk, kegyelmed ajándékából Szent Antal apát csodálatosan szép remeteélettel szolgált neked a sivatagban. Közbenjárására segíts, hogy önmagunkat megtagadva, mindennél jobban szeressünk téged!”

Tóth Márta

KERESZTÉNYKÉNT VALLANI A KERESZTÉNYSÉGRŐL

„Hajtsd meg fejedet, és imádd, amit eddig elégettél és égesd el, amit eddig imádtál!"

Az V. században ezzel a felszólítással keresztelte meg Remigius, Reims érseke I. Klodvig frank királyt.

Megrendülnénk-e, ha most az újév kezdetén erre szólítana minket is az Isten?

Mennyi mindent égetünk el nap, mint nap, mert elmegyünk a lényeges dolgok mellett a hétköznapok rohanásában. Ha, ránézünk életünk egy-egy időszakára, egy hétre, egy évre vagy egy korszakunkra, meg kell kérdeznünk magunktól hogyan telt el az időnk? Minek adtunk helyet az életünkben és vannak-e még a családunkkal közös álmaink? Figyelünk-e a gyerekeinkre vagy csak on-line kapcsolatban élünk velük, s már csak a számítógépen vagy a mobiltelefonon látjuk, hogy mit evett vagy mit csinált ma, tegnap és az elmúlt időben. Amikor a gyermekeink már felnőnek, akkor döbbenünk rá, hogy él mellettünk egy házastárs, akit „már 20 éve nem ismerünk". Elégnek a kapcsolataink, szétesik a család, elsorvad a barátság. A mellettünk lévő életek és sorsok sokszor nem számítanak.

Gyümölcs nélkülivé válik az életünk, mert elfoglalta a családunkra és az imákra szánt időnk helyét valami. Valami, ami nem hozott gyümölcsöt. Észrevétlenül elégetünk és veszni hagyunk mindent, amit szeretnünk vagy imádnunk kellene. Egy nap rádöbbenünk, hogy az otthonunk csak egy lakás, ahonnan állandóan menekülünk. Utazunk télen és nyáron, utazunk ünnepeken és hétvégéken, keressük a helyet, ahol jól érezzük magunkat. Észre sem vesszük, hogy a lelki wellness, az igazi feltöltődés ott ül mellettünk a karosszékben vagy egy templom homályában rejtőzik. Otthon sem vagyunk otthon, egyedül vagyunk amikor karnyújtásnyira vannak családtagjaink. On-line kóborol a lelkünk kapcsolatokat keresve. S, csodálkozunk majd, amikor megöregszünk senki sem nyitja ránk az ajtót.

Az elmúlt közel két év változásokat hozott a „már normálisnak képzelt" világunkban. Ez az időszak lehetőséget adott arra, hogy rádöbbenjünk, mit jelent nekünk az Isten, a szentmise. Átértékeljük azt, hogy egyszer elhagytuk a szülőföldünket, majd cserbenhagytuk a szülőket, s talán gyerekeinket is. Lassan mindentől és mindenkitől eltávolodtunk, amit Isten ránk bízott. Elmagányosodtunk.

Az időt nem lehet megállítani, sem visszafordítani. Meg kell látnunk mi az akadálya annak, hogy az életünk szép legyen. És hinnünk kell, hogy képesek vagyunk a változásra.

Ha imáinkban Istenre hagyatkozunk, Ő megmutatja milyen úton induljunk el az új esztendőben, mit vár tőlünk, hogyan formáljuk át gondolatainkat, akarat- és érzésvilágunkat, kapcsolatainkat.

Egy új év kezdetén, egy új élet is elkezdődhet, ha hisszük, hogy Isten ebben megerősít és bátorít bennünket.

A szív jósága és szeretete fogja meggyógyítani a világot. 2022-ben építsük fel mindazt, amit évek alatt felégetünk, szeressünk, mert a hamu alatt még ott parázslanak azok a szívek, amelyeket eddig elégedtünk, akikkel összetartoztunk és összetartozunk. Ne feledjük a Remigius szavait: „Hajtsd meg fejedet, és imádd, amit eddig elégedtél és égesd el, amit eddig imádtál!"

Danka Erika

Zarándokhelyeink - Mariazell - Ausztria

MARIAZELL

Az ausztriai Mariazell az egyik legnevezetesebb közép-európai Mária-kegyhely, búcsújáróhely a stájerországi hegyek között, a Sankt Pölten-i egyházmegyében. A város jelképe a háromtornyú kegytemplom, bazilika, amelynek két legfontosabb kincse a kis Jézust és Máriát ábrázoló kegyszobor, amit egyformán tisztelnek az osztrák, magyar és szláv zarándokok és a Nagy Lajos magyar király által adományozott Máriakép.

Fotó: Dávid Ferenc

A fennmaradt oklevelek a helységet 1243-ban, a templomot 1266-ban említik meg.

A helység nevéhez és a templom alapításához több legenda is fűződik:

Az egyik legenda szerint a város elnevezését egy Magnus nevű szerzetestől kapta, aki hittérítő útra indult egy kis Mária szoborral, de mikor már közel járt céljához, egy szikla elzárta az útját. A gyaloglástól fáradt szerzetes pihenni szeretett volna, ezért a Szűzanyához fohászkódva letette a szobrot a sziklára, ami erre kettéhasadt és Magnus folytathatta útját. Céljához érkezve egy fatönkre helyezte a Mária-szobrot, magának kis remetekunyhót és a szobrának „cellát", kis kápolnácskát épitett. „A cellabeli Mária": a település elnevezése innen származik.

A zarándoktemplom hossza 84 m, szélessége 30 m, a 3 torony a bazilika jellegzetessége, jobbról-balról 2 alacsony hagymasisakos barokk torony, középen a 90 m magas csúcsíves gótikus torony és a tornyok mögött áll a templom kupolája. A bazilika bejáratánál a három főkapu közül a középsőnél két ólomba öntött szobor látható, ami Balthasar Moll műve. Jobb oldalon áll Henrik morva őrgróf szobra, kezében a kegyszobor képe, bal oldalon áll Nagy Lajos magyar király szobra, a magyar koronával a fején, egyik kezében a templomnak adományozott kincstári kegykép, a másikban az uralkodói pálca.

A bazilika egyik legfontosabb kincse a hársfából faragott 47 cm magas kegyszobor, ami Máriát ábrázolja a kis Jézussal. A felöltöztetett és drágagyöngyökkel kivarrt selyemkoronás kegyszoborból csak a Szűzanya és a kis Jézus arca látható. A XVIII. században a zelli Madonnának mintegy 50 ruhájáról tesznek említést a krónikák. Mai napig Ausztria Nagyasszonyaként tisztelik a szobrot. A Szűzanya és a kis Jézus fejét díszítő jelenlegi aranykoronák Rudnay Sándor esztergomi bíboros hercegprímás ajándéka 1821-ből.

II. József, a kalapos király, aki 1780-tól 1790-ig uralkodott megtiltotta a kegyszobor ruhákkal és ékszerekkel való ékesítését, de halála után újból elindult

a régi hagyomány. Háborúk, tűzveszély idején többször is menekíteni kellett a kegyszobort.

A templomba belépve, imádkozhatunk magyar szentjeinkről, Szent Imre, Szent István és Szent Lászlóról elnevezett kápolnákban, ezeket gazdag magyar nagyurak állíttattak.

Több magyar vonatkozású történelmi és egyházi vonatkozású eseményt is meg lehet említeni a bazilikával kapcsolatosan:

I. Nagy Lajos magyar királyunk - 1487-es feljegyzés szerint - húsz ezer fős serege a törökök nyolcvan ezer katonájával állt szembe és menekülni készült, de álmában a csodatevő celli Szűzanya bátorította őt, hogy támadja meg az ellenséget, mert győzelem lesz a vége és mint zálogot egy a Szűzanyát ábrázoló képet tett a király mellére. A továbbiakban a feljegyzés szerint „Mikor a király fölébredt, a képet kezéhez vette, s elbeszélte álomlátását a vitézeinek, akik megörültek és fölbátorodva az ellenségre ütöttek, azt megverték és azután, amint fogadalmat tettek, seregesen Cellbe indultak.” Lajos király hálából a győzelemért a szűk kápolnát lebontatta, a ma is fennálló templomot saját költségén fölépítette és a csodatevő képet, szentruhákat és ékszert adományozott a templomnak, amit azóta is a bazilika kincstárában őriznek.

Ugyancsak magyar vonatkozású, hogy a Szent László kápolnában volt 1991. május 4-ig Mindszenty József bíboros sírja. Végakarata szerint „Ha Mária és Szent István országa felett lehull a moszkvai hitetlenség csillaga, vigyék testemet az esztergomi bazilikai sírboltba”. „Ha számkivetésben halok meg, temessenek el ideiglenesen a máriacelli kegytemplomban.”

A máriacelli bazilika látogatásánál ne hagyjuk ki a kincstár, Schatzkammer, meglátogatását, ahol sok magyar vonatkozású kegytárgyat megcsodálhatunk.

Dávid Melinda

Schultheis Éva

Időlabirintus

Létezésemmel túlléptem azt a határt,
amely mögött még elmagyarázták,
mi is történik velem, ha az időn kívül
már semmi sem mozdul meg bennem.

S ha holnap minden valószínűséggel
tovább vonulok a mán, jövőt alakító képem
akárhogy is forduljon át tegnapra,
tudásommal még ugyanott tartok.

Kifutnék belőle, s ő engedné sokadszorra.
Nem is azért mondom görcsösen,
hogy eszembe jusson az egyetlen pillanat,
amelytől azt reméltem, nyugtot ad.

Hanem, hogy maradjon belőle valami kimért
csendesség. Hiszen tudás helyett,
tudtomon kívül is megtörténik az egész.
Csak sejtéssel lesem el tőle a mozdulatot.

Ha nem lenne, akkor is elhinném
az idő korlátlan szabadságát…

gos egyetem. De a mi szívünk e pillanatban egyedül Övé, e csodálatos mozgás, múlás és érkezés Uráé. S ezt ne feledjük el a legharsányabb szilveszteri zsivajban se: véghetetlen csendben és szelíden Isten most hajtja át csillagnyájait az óesztendőből az újesztendő mezőire."

Hogyan tekintsek előre? Ehhez pedig a mosoly pápájának, Szent XXIII. János pápának gondolatait kölcsönzöm:

"Ne a félelmeidtől kérj tanácsot, hanem a reményeidtől és az álmaidtól. Ne a kudarcokon gondolkozz, hanem a még meg nem valósított lehetőségeiden. Ne azzal foglalkozz, amit megpróbáltál, de nem sikerült, hanem azzal, amit még van lehetőséged megtenni."

A Barátom szerkesztői csapatának nevében minden kedves olvasónknak örömteli, békés új esztendőt kívánunk a jó Isten áldásával.

B.Ú.É.K. – 2022!

Tibor atya

SZENTMISÉK

Stuttgart	január 1.	szombat	11.30 óra
Balingen	január 1.	szombat	16.00 óra
Schwäbisch-Gmünd	január 2.	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	január 2.	vasárnap	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	január 8.	szombat	16.30 óra
Weingarten (Heilig Geist Kirche)	január 9.	vasárnap	11.00 óra
Ulm	január 9.	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim	január 15.	szombat	15.30 óra
Ludwigsburg	január 16.	vasárnap	9.00 óra
Stuttgart	január 16.	vasárnap	11.30 óra
Eislingen	január 16.	vasárnap	15.30 óra
Tuttlingen	január 22.	szombat	16.00 óra
Böblingen	január 23.	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	január 23.	vasárnap	15.30 óra
Munderkingen	január 30.	vasárnap	9.00 óra
Reutlingen	január 30.	vasárnap	16.30 óra

Szerkesztők: Schultheis Éva, Dávid Melinda, Tóth Márta, Danka Erika, Pap Melinda, Merlás Tibor atya
Tördelő: Pap Lóránt-A.
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgrart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600